

на този такриръ на гръцкіятъ патріярхъ въ сѫщіятъ день слѣдующето тескере: *Ионеже Вселенската Патріаршия* желае да раздъли двата народа, *Гръцкіятъ и Българскіятъ*, ипощо, когто Высокото Правителство спѣгъ са е трудило да вѣспрѣ, затова са полага въ дѣйствіе императорскіятъ фирманс и са съставлява *Българска Екзархія*. А отговорността за сичко това остава врхъ *Вселенската Патріаршия*, която докара работитъ до този точка.

Высоката Порта издаде висока заповѣдь на 10 Февропарія да са избере Български Екзархъ и на другіятъ день на 11 Февропарія голѣмо мѣожество Българи са събрахъ въ Орта-кюй и избрахъ отъ трима кандидати Н. П. Иларіона Ловчански за пръвъ *Български Екзархъ*. Подиръ петь дена на 16 Февр. Н. П. Иларіонъ си даде оставката, и на негово мѣсто са избра за Български Екзархъ Видинскіятъ митрополитъ Н. Пр. Антимъ. Подиръ 10 дена на 26 Февр. Правителството издаде приде за подтвърждаваніето на Н.П. Антима за Български Екзархъ, за което са извѣсти въ сѫщіятъ день по телеграфътъ на Н. Бл. Антима въ Видинъ.

На 9 Марта Н. Бл. Антимъ тръгна отъ Видинъ за Цариградъ, и на 17 Марта тѣржественно са посрѣдни въ столицата отъ Българското населеніе. На 4 Априлія излѣзе Царскіятъ бератъ за припознаваніето Българскіятъ Екзархъ, който бератъ са вржчи на Н. Блаженство Антима лично отъ В. Везиръ, койго му изрече слѣдующите многозначителни думи: „*Народътъ Ви избра за Екзархъ. Н. И. В. Султанътъ повръява на Вашата личность този священъ залогъ. Ако умѣете да го оцпните и упазите той ще пригответи благополучието на Народътъ Ви.*“

На 11 Априлія Н. Блаженство Антимъ отиде на поклоненіе на Н. Им. В. Султанътъ, който изрече слѣдующите думи: „*Моето желаніе е да благоденствуватъ сички-тъ пароди въ Дѣржава-та ми, а особно благоволение и*